

PERGALĖ

LIETUVOS KP(b) ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1952 m.

spalio mėn.

12

SEKMADIENIS

Nr.106(778)

Kaina 15 kap.

Maskvoje tęsia savo darbą Visasąjunginės Komunistų Partijos (bolševikų) XIX suvažiavimas

Visasąjunginės Komunistų Partijos (bolševikų) XIX suvažiavimas

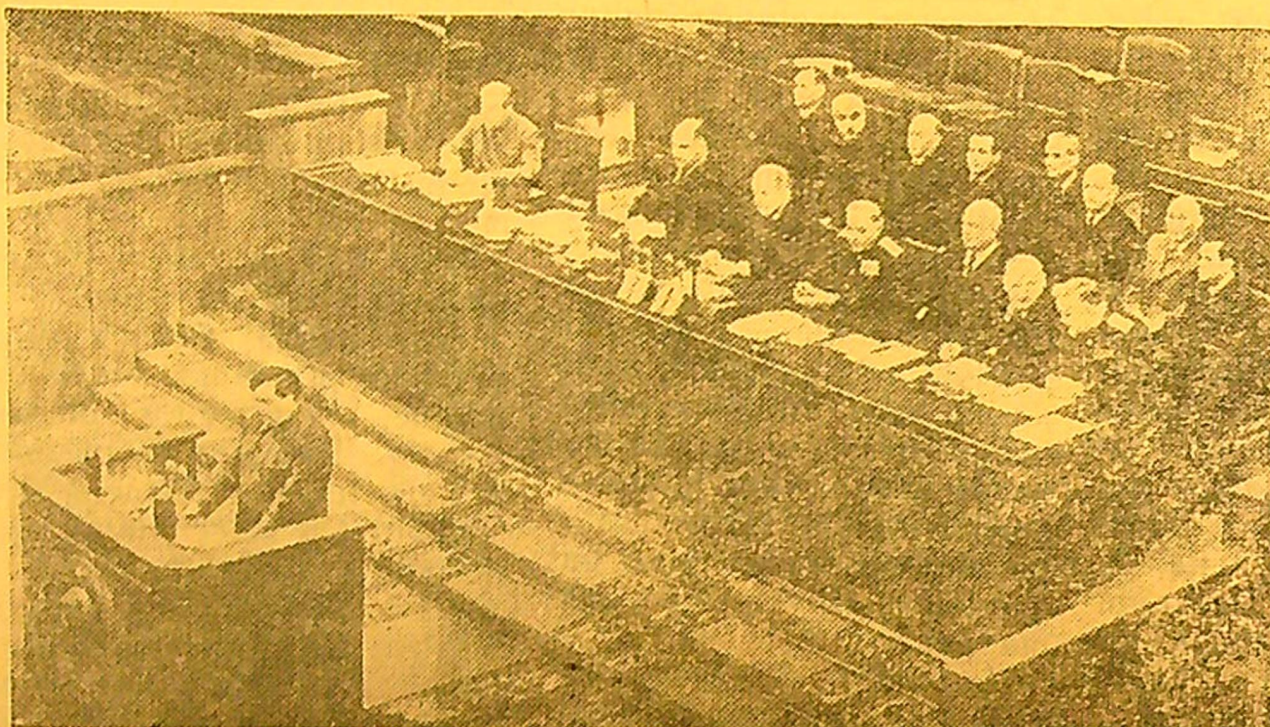
VKP(b) XIX SUVAŽIAVIMO REZOLIUCIJA

dėl VKP(b) CK sekretoriaus drg. G. M. Malenkovo ataskaitinio pranešimo apie VKP(b) CK darbą

(PRIIMTA VIENBALSIAI)

Išklausęs ir apsvarstęs VKP(b) CK sekretoriaus drg. G. M. Malenkovo ataskaitinį pranešimą apie VKP(b) CK darbą, VKP(b) XIX suvažiavimas nutaria:

Pritarti VKP(b) CK politinei linijai ir praktiniam darbui.

Visasąjunginės Komunistų partijos (bolševikų) XIX suvažiavimas. 1952 metais spalio 5 d.

Nuotrankoje: Suvažiavimo Prezidiume. Iš kairės į dešinę—J. V. Stalinas, L. M. Kaganovičius, V. M. Molotovs, A. B. Aristovas, M. D. Bagirovas, K. J. Vorosilovas, O. V. Kuusinenas, V. M. Andrianovas, N. S. Chruščiovas, A. I. Nijazovas, L. P. Berija, D. S. Korotčenko, N. A. Bulganinas, Ž. Šajachmetovas ir N. S. Patoličevs. VKP(b) Centro Komiteto ataskaitinį pranešimą daro CK Sekretorius drg. G. M. Malenkovas.

Foto V. Savostjanovo ir V. Jegorovo.

SUVAŽIAVIMO DIENORAŠTIS

Spalio 7 d. rytinis posėdis

Spalio 7 d. Didžiojoje Kremliaus rūmų salėje tęsė savo darbą VKP(b) XIX suvažiavimas. Rytinis posėdis prasidėjo pirmininkaujant drg. N. A. Bulganinui. Darbų tvarkoje—VKP(b) CK ir VKP(b) Centrinės Revizijos Komisijos ataskaitinių pranešimų svarstymas. Pirmą žodį pirmininkaujantis suteikia drg. Kebinui (Estijos TSR).

—Centro Komiteto ataskaitoje,—sako drg. Kėbinas,—CK sekretorius drg. Malenkovas apžvelgė partijos darbo rezultatus per laikotarpį nuo jos XVIII suvažiavimo. Didingi rezultatai! Jie pasiekti mūsų partijos vado ir mokytojo draugo Stalino išmintingo vadovavimo išdavoje. Estijos Komunistų partija yra laiminga dėl to, kad ji nuo 1940 metų, kaip vienas didžiosios Tarybų Sąjungos Komunistų partijos būrių, dalyvauja šiame didžiajame kuriamajame darbe.

Drg. Kėbinas Tarybų Estijos pavyzdžiu iliustruoja neišmatuojamus pranašumus socializmo, kuris atvėrė neišsenkamą masių kūrybos šaltinį, kalba apie didįjį organizuojantį partijos vaidmenį ir apie lenininės-stalininės nacionalinės politikos triumfą. Didžiosios rusų tautos ir visų tarybinių tautų broliškai padedama, Tarybų Estija per trumpą laiką iš agrarinės ša-

lies su smulkiu viensėdinių valstiečių ūkiu, iš buvusių imperialistinių valstybių priedėlio pavirto aukštai išvystytos industrijos ir socialistinio žemės ūkio respublika. Naujai sukurta galinga skalūnų dujų pramonė.

Kalbėdamas apie nepaprastai spartų žemės ūkio mechanizavimo augimą, drg. Kėbinas pabrėžia, koks giliai išmintingas yra draugo Stalino nurodymas apie tai, kad išlaidas žemės ūkiui aprūpinti pirmaruše technika gali prisiimti tiksliai valstybė, nes patys kolūkiai nepajėgia jų pakelti. Ir Estijos kolūkinė valstietija karštai dėkoja partijai, Tarybinei vyriausybei už žemės ūkio perginklavimą naująja šiuolaikine technika.

Pirmininkaujantis suteikia žodį drg. L. P. Berijai. Vieną artimiausių didžiojo Stalino bendražygių suvažiavimas sutinka audringai, ilgai trunkančiais plovimais.

Mūsų partijos ir tarybinės liaudies gyvenime, sako drg. Berija, laikotarpiu nuo XVIII iki XIX suvažiavimo ypatingą vietą užima du įvykiai. Pirmas jų yra Didysis Tėvynės karas. Šiame kare buvo sprendžiamas mūsų Tėvynės likimo ir Europos bei Azijos valstybių ir tautų likimo klausimas. Tarybų Sąjunga apgynė savo nepriklausomybę, visiškai sutriuškino

priešą ir tuo išgelbėjo žmoniją ir jos civilizaciją. Tarybinės liaudies didžiosios pergalės įkvėpėjas ir organizatorius buvo draugo Stalino vadovaujama Komunistų partija.

Kitas nepaprastai didelis įvykis partijos ir tarybinės liaudies gyvenime, sako drg. Berija, yra naujas galingas liaudies ūkio pakilimas, kuris įgalino 2,3 karto pakelti mūsų pramonės lygį palyginti su prieškariniu lygiu.

Zymią dalį savo kalbos, kuri buvo išklaudyta su įtemptu dėmesiu, drg. Berija skiria istorijoje neregėtam socialistinių nacijų suklestėjimui, kas išreiškia mūsų partijos lenininės-stalininės nacionalinės politikos triumfą.

Drg. Černyšovas (Kalinigradas) sako, kad metai, praėjusieji tarp dviejų suvažiavimų, iš tiesų yra naujo Komunistų partijos politikos triumfo, visa nugalintųjų lenininis-stalininių idėjų triumfo laikotarpis. Viršytas prieškarinis pramonės ir žemės ūkio lygis, neįmatuojamai padidėjo Tarybų šalies politinė ir ekonominė galia, pakilo jos tarptautinis autoritetas, žengtas milžiniškas žingsnis pirmyn keliu į komunizmą.

—Skaisti taikos ir laimės aušra,—sako drg. Černyšovas,—žėri viršum mūsų Tėvynės, nušviesdama kelią engiamiesiems ir išnaudoja-

miesiems visame žemės rutulyje. Mūsų šalis tvirtai žengia pirmyn į komunizmą. Į šį tikslą mūsų liaudį veda didysis žmogus, kurio plieninė pergalės valia, kurio neišsenkamoji energija įkvepia naujoms pergalėms, kuris yra partijos vėliava—mūsų brangus draugas Stalinas.

Po trumpos pertraukos pirmininkauja drg. L. M. Kaganovičius. Jis suteikia žodį drg. Kiseliogui (Rostovo sritis). Rostovo sritis, pasakė delegatas, smarkiai nukentėjusi laikinos vokiškosios fašistinės okupacijos išdavoje, per trumpą laiką atkūrė ir žymiai išplėtė savo ūkį. Per pastaruosius aštuonerius metus valstybė įdėjo į srities liaudies ūkį kelis milijardus rublių. Atstatyta ir naujai pastatyta šimtai šachtų ir pramonės įmonių.

Drg. Kiseliovas atskleidžia ryškų vaizdą, kuris rodo, kaip įgyvendinamas stalininis planas gamtai pertvarkyti. Drėkinamos Dono vandenimis, apjuostos miškų juostomis, Padonės derlingosios žemės greit duos neregėtus derlius. Sausringųjų žemių drėkinimas ir apvandeninimas padės srities kolūkams ir tarybiniam ūkiams tuose pat laistomuose plotuose kasmet duoti Tėvynėi papildomai 40 milijonų pūdų kviečių ir daug kitų žemės ūkio produktų.

Drg. Kiseliovas kritikuoja TSRS Žemės ūkio ministeri-

jos darbą statant drėkinimo sistemas. Baigdamas savo kalbą, delegatas Kiseliovas sustojo ties analize trūkumų ir klaidų srities partinių, tarybinių ir ūkinių organizacijų darbe.

Drg. Nijazovas (Uzbekijos TSR) kalba, kad Uzbekistanas yra pagrindinė šalies medvilnės, šilkaverpių kokonų, karakulio, kenafio ir džuto gamybos bazė. 1951 metais valstybei pristatyta žymiai daugiau medvilnės, negu 1940 metais. Kolūkių pajamos vien per paskutinius trejus metus padidėjo daugiau kaip 3 kartus. Respublikoje dabar yra apie 2 tūkstančius kolūkių-milijonierių.

Tačiau, pažymi kalbėtojas, respublikos partinė organizacija pilnutinai neišnaudojo visų galimų medvilnės gamybai padidinti. Dar yra kolūkių, kurie gauna mažus derlius. Toli gražu nepilnutinai išnaudojama žemės ūkyje turtinga technika.

Delegatas kritikuoja TSRS Medvilnininkystės ir Žemės ūkio ministerijas už nepakankamą pagalbą respublikai sprendžiant tolesnio medvilnininkystės išvystymo klausimus.

Po to kalbėjęs drg. Gafurovas (Tadžikijos TSR) sako, kad mūsų partija nuveikė didžiulį darbą komunistų marksistinio-lenininio užgrūdinimo, darbo žmonių (Nukelta į 2 pusl.)

Visasąjunginės Komunistų Partijos (bolševikų) XIX suvažiavimas

S U V A Ž I A V I M O D I E N O R A Š T I S

(Atkelta iš 1 pusl.)
komunistinio auklėjimo srityje. Marksizmo leninizmo idėjos įvaldė tarybinių žmonių sąmonę, sukėlė jų didžią energiją kovoje už komunizmą. VKP(b) CK nutarimai ir vadovaujantieji draugo Stalino nurodymai pakėlė viso partijos ideologinio darbo lygį, smogė triuškinantį smūgį nacionalizmui, kosmopolitizmui ir kitiems priešiškos ideologijos pasireiškimams. Kūrybinės diskusijos filosofijos, biologijos, kalbos mokslo, politinės ekonomijos klausimais padarė didžiulę įtaką tarybinio mokslo išsivystimui. Didelis įvykis partijos ir liaudies gyvenime buvo tai, kad šiomis dienomis buvo paskelbtas draugo Stalino veikalas „Ekonominės socializmo TSR Sąjungoje problemos“.

Kalbėdamas apie ekonominę mūsų Tėvynės suklestėjimą, delegatas Arutinovas (Armėnijos TSR) pabrėžė, kad pramonė buvo vystoma ne tik centriniuose, bet ir tolimuosiuose Tarybų Sąjungos rajonuose. Tai ryškiai iliustruoja Tarybų Armėnija, kur sparčiai vystoma pramonė, žemės ūkis, kultūra. Armėni-

jos pramonės įmonių bendroji produkcija 1952 metais padidėjo, pavyzdžiui, keturis kartus palyginti su prieškariniais 1940 metais.

Paliesdamas ideologinio darbo klausimus, drg. Arutinovas pažymėjo, kad draugo Stalino mokymas apie kalbos mokslą davė naują akstiną armėnų tautos kultūrai augti ir atvėrė tolesnio vystymosi perspektyvas mokslui, literatūrai ir menui, nacionaliniam savo turiniui. VKP(b) CK nutarimai ideologiniais klausimais apginklavo Armėnijos partinę organizaciją kovai su buržuazinio nacionalizmo pasireiškimais ir padėjo marksistinio-lenininio kadro auklėjimo reikalui.

Baigdamas savo kalbą, drg. Arutinovas sustojo ties su stambintųjų kolūkių partinių organizacijų darbu.

Su dideliu dėmesiu suvažiavimo delegatai klausosi Mandatinės komisijos pranešimo, kurį padarė komisijos pirmininkas drg. Pegovas.

Suvažiavimas vienbalsiai patvirtina Mandatinės komisijos pranešimą.

(TASS—ELTA).

Spalio 7 d. vakarinis posėdis

Vakariniam posėdyje toliau buvo svarstomi VKP(b) CK ir Centrinės Revizijos Komisijos ataskaitiniai pranešimai.

Pirmininkaujantis drg. L. M. Kaganovičius suteikia žodį drg. Bielajevui (Altajaus kraštas).

Kalbėtojas pasakoja, su koku aktyvumu Altajaus krašto darbo žmonės kartu su visa tarybine liaudimi dalyvauja komunistinėje statyboje. Sibiriečiai, didvyriškai kovojusieji Tėvynės karo frontuose, paskyrusieji visas savo jėgas, žinias ir patirimą užnugarui stiprinti karo metais, dabar atlieka šlovingus žygdarbius taikaus kuriamojo darbo fronte.

Direktyvų dėl penktojo penkmečio projekte,—sako toliau kalbėtojas,—kalbama apie atlikimą paruošiamų darbų Kulundos stepės žemėms drėkinti ir apvandinti. Šios priemonės įvykdymas iš pagrindų pakeis Altajaus krašto ir gretimų sričių žemės ūkį, padidins grūdų derlius, sudarys palankias sąlygas gyvulininkystei vystyti ir jos produktyvumui kelti.

Apie glaudų partijos ryšį su liaudimi kalba drg. Prapas (Molotovo sritis). Tarybų Sąjungos Komunistų partija į savo XIX suvažiavimą atėję apgaubta visuotinės meilės. Tarybiniai žmonės nesvyruodami ir visiems laikams patikėjo savo likimą Lenino—Stalino partijai ir jos vadovaujami žengia į žmonijos laimės viršūnes—į komunizmą.

Pažymėdamas puikius šalies industrializavimo politikos laimėjimus, drg. Prapas

kaip pavyzdį nurodo Vakarų Uralą, kur nenukrypstamai vystomos svarbiausios sunkiosios pramonės šakos. Uralo darbo žmonės, sako jis, su nuoširdžiu dėkingumu vadina savo turtingą kraštą stalininiu Uralu. Penktajame penkmetyje čia numatoma perduoti eksploatacijai Kamos hidroelektrinę ir pradėti statyti naują stambią Votkino hidroelektrinę prie Kamos. Tačiau ir po to Vakarų Uralo hidroelektroenergos atsargos bus išnaudotos iš viso tik 15 procentų. Prie Molotovo srities upių, nurodo kalbėtojas, tikslinga yra pastatyti stambias ir vidutines hidroelektrines. Drg. Prapas savo kalboje taip pat palietė miško pramonės darbą ir eilę kitų ūkinių klausimų.

Drg. Jegorovas (Karelijos-Suomijos TSR) savo kalboje pažymėjo, kad tarybinė liaudis per metus, praėjusius po XVIII suvažiavimo, dar labiau suartėjo su bolševikų partija. Žymiai pakilo milijoninių darbo žmonių masių socialistinis sąmoningumas, ką ypač ryškiai atspindi neregėtas politinis liaudies aktyvumas ir jos darbo pakilimas.

Broliškoje Tarybų Sąjungos tautų šeimoje auga ir tvirtėja Karelijos-Suomijos Tarybų respublika. Karelijoje neliko ir pėdsako to, kas praeityje apibūdindavo ją, kaip apleistą Rusijos pakraštį. Smarkiai išvystyta miško pramonė, kuri aprūpina šiuolaikine technika. Ji kasmet duoda šaliai milijonus kubinių metrų miško medžiagos. Dabar respublika gamina popieriaus beveik tris kartus

daugiau, negu prieškariniais 1940 metais. Daugiau sugaunama žuvies, vystosi kolūkių visuomeninis ūkis. Žymūs yra laimėjimai, pasiektieji ugdant respublikos kultūrą, nacionalinę savo forma, socialistinę savo turiniui. Savo darbe respublikos Komunistų partija nuolat jaučia VKP(b) Centro Komiteto ir asmeniškai draugo Stalino dėmesį bei rūpinimąsi.

Drg. Ignatovas (Krasnodaras) pavyzdžiais iš tarybinės Kubanės gyvenimo iliustruoja didžiulį pergalės, kurias pasiekė partija komunizmo statyboje. Jis pažymi, kad dabar kraštas yra ne tik vienas stambių šalies aruodų, bet ir žymus industrinis centras. Vien pokariniais metais į krašto pramoninę statybą įdėta keletas milijardų rublių. Kubanė šaliai duoda stakles, prietaisus, naftą, cementą, konservus. Dabar pradėti statyti kamvolinės gelumbės ir medvilnės kombinatai bei kitos įmonės.

Nenukrypstamai įgyvendinant partijos politiką kolūkinėje statyboje, pasiekti nauji laimėjimai žemės ūkyje. Kolūkių sustambinimas įgalino našiau išnaudoti pirmarušę techniką, pasiekti žymų derlingumo pakilimą.

Drg. Korneičukas (Ukrainos TSR) pirmuosius savo kalbos žodžius skiria lenininio-stalininio Centro Komiteto vadovaujamos daugiacionalinės tarybinės liaudies d' dvyriškiems žygdarbiams. Žmonių širdyse, sako kalbėtojas, dega karšta begalinė meilė ir nuoširdus dėkingumas visų istorinių pergalių įkvėpėjui, brangiajam tėviui ir mokytojui Josifui Visarionovičiui Stalinui.

Viena didžiausių mūsų partijos pergalų, pabrėžia drg. Korneičukas, yra ta, kad tarybinė liaudis, išauklėta didžiulėmis Lenino—Stalino idėjomis, pasidarė gyvenimo mokytoju visoms pasaulio tautoms. Didžiosios senosios Kinijos tautos su gilia pagarba ir karšta meile vadina ją savo vyresniuoju broliu.

Rusų tauta, sako drg. Korneičukas, daugelį amžių teikė brolišką pagalbą Ukrainai.

Toliau savo kalboje drg. Korneičukas sustojo ties visapusišku Tarybų Ukrainos vystymusi ir šiam suklestėjimui priešpastato niūrų ir sunkų darbo žmonių gyvenimą kapitalistinėse šalyse, kur galioja vilkiškas kapitalizmo įstatymas.

Kalbėtojas ragina būti budriais ir nesitaikstyti su bet kuriais mažiausiais buržuazinio nacionalizmo pasireiškimais.

Po drg. Korneičuko kalbos padaroma pertrauka. Po to delegatai ir svečiai vėl užima vietas salėje.

Audringomis ovacijomis suvažiavimo delegatai stovėdami sutinka Prezidiume pasirodžiusius draugą J. V. Staliną ir jo ištikimus bendražygius. Po Krėmliaus rūmų

skliautais girdėti šūkiai: „Tegyvuoją draugas Stalinas!“, „Draugui Stalnu—ura!“.

Pirmininkaujantis—drg. L. M. Kaganovičius žodį suteikia drg. Razakovui (Kirgizijos TSR).

Kalbėtojas nurodo į didžiulius laimėjimus, kuriuos pasiekė visos mūsų šalies nacionalinės respublikos Nesugriaunamos tarybinių tautų draugystės, lenininės-stalininės nacionalinės politikos nenukrypstamo vykdymo dėka kirgizų tauta pasiekė neregėtą suklestėjimą. Ji padarė revoliucinį šuolį iš feodalinės santvarkos į socializmą, aplenkdamą kapitalistinę vystymosi stadiją. Kalbėtojas pateikia ryškius faktus, liudijančius apie didelius pasiekimus visose respublikos liaudies ūkio, jos kultūros, mokslo ir meno šakose. Tarybų Kirgizija, sako jis, bus dar labiau išvystyta naujajame penkmetyje!

Kartu drg. Razakovas sustojo ties trūkumais vadovaujant respublikos žemės ūkiui. Jis kritikavo eilę ministerijų, ypač TSRS Žemės ūkio ministeriją, kurios vadovaujantieji darbuotojai retai išvyksta į vietas, neteikia respublikai praktinės pagalbos sprendžiant konkrečius klausimus.

Žodis suteikiamas suvažiavimo delegatui Tarybų Sąjungos Maršalui TSRS Kariniam ministrui drg. Vasilevskui, kurį šiltai sutiko suvažiavimas.

Drg. Vasilevskis sako, kad Tarybinės Armijos kareiviai, seržantai, karininkai ir generolai gyvena bendrais jausmais su visa liaudimi. Armijos komunistai ir visi tarybiniai kariai partijos XIX suvažiavimą sutiko su naujais kovinio ir politinio pasiruošimo laimėjimais, būdami kaip niekad susitelkę apie karštai mylimą vadą ir didįjį karvedį draugą Staliną.

Toliau, palietęs dabartinės tarptautinės padėties ypatybes, drg. Vasilevskis pažymėjo, kad Tarybų Sąjunga, vadovaujanti demokratinei stovyklai, tvirtai vykdo taikingą užsienio politiką. Tačiau taikinga Tarybų Sąjungos užsienio politika visiškai nereiškia jos karinio silpnumo.

Nauja didinga Tarybų Sąjungos taikaus vystymo programa, nubrėžtoji penktojo penkmečio plane, pažymi kalbėtojas, vėl visam pasauliui demonstruoja milžinišką gyvybinę socializmo jėgą ir stambi socialistinės ūkio sistemos pranašumą prieš kapitalistinę sistemą. Mūsų liaudies pasaulinių istorinių laimėjimų, jos puikios dabarties ir dar didingesnės ateities sargyboje būdriu sargybiniais stovi Tarybinė Armija.

Kalbos pabaigoje drg. Vasilevskis pasakė:

—Tarybinės Armijos kovinio ir operatyvinio pasiruošimo būklė, jos mobilizacinis

-kovinis pasirengimas duoda mums pilną teisę užtikrinti partiją, vyriausybę ir asmeniškai draugą Staliną, kad Tarybinė Armija garbingai įvykdys jai pavestus uždavinius saugoti tarybinės liaudies kuriamąjį darbą, ginti Tarybų Sąjungos valstybinius interesus.

Pirmininkaujantis drg. Kaganovičius praneša, kad suvažiavimo prezidiumas gavo pasiūlymą nutraukti diskusijas dėl VKP(b) CK ataskaitinio pranešimo. Delegatai, vienbalsiai priima šį pasiūlymą.

Drg. Malenkovas nuo baigiamojo žodžio atsisako.

Suvažiavimas pereina prie nutarimo priėmimo. Maskvos partinės organizacijos delegatas drg. Kapitonovas pasiūlo priimti tokią rezoluciją dėl VKP(b) CK ataskaitinio pranešimo:

„Išklauses ir apsvarstęs VKP(b) CK sekretoriaus drg. G. M. Malenkovo ataskaitinį pranešimą apie VKP(b) CK darbą, VKP(b) XIX suvažiavimas nutaria:

Pritarti VKP(b) CK politinei linijai ir praktiniam darbui“.

Pasiūlytoji rezolucija priimama vienbalsiai, aidint audringoms, ilgai nenuylančioms visos šalies ovacijoms. Visi atsistoja. Aidi šūkiai: „Tegyvuoją draugas Stalinas!“, „Šlovė didžiajam Stalinui!“.

Drg. Kaganovičius praneša, kad XIX suvažiavime dalyvauja svečiai—užsienio šalių komunistų ir kitų broliškų darbininkų partijų delegacijos.

Lenkijos Jungtinės Darbininkų Partijos vardu sveikinimo kalbą pasako suvažiavimo šiltai sutiktas Lenkijos Jungtinės Darbininkų Partijos Centro Komiteto pirmininkas drg. Boleslavas Bierutas. Drg. Bierutas kalba apie didžiulį vaidmenį ir reikšmę visos pažangiosios žmonijos likimui tų istorinių pergalių, kurias, VKP(b) ir išmintingo vado didžiojo Stalino vadovaujama, pasiekė ir pasiekia Tarybų Sąjunga, kalba apie didingumą dabartinės epochos, kurią kalbėtojas pavadina stalinine epocha. Jis perduoda suvažiavimui sveikinimą nuo Lenkijos darbo žmonių, kurie yra kupini dėkingumo tarybinei liaudžiai ir jos partijai už savo išvadavimą iš fašistinės vergovės, už nacionalinės nepriklausomybės atkūrimą, už tą nesavanaudišką brolišką pagalbą, kurią Tarybų Sąjunga teikia lenkų tautai pokariniais metais. Drg. Bierutas pareiškė, kad Lenkijos Jungtinė Darbininkų Partija semiasi sau idėjinių jėgų didžiajame VKP(b) lobyne.

Po drg. B. Bieruto kalbos posėdis pasibaigė.

(TASS—ELTA).

Visasąjunginės Komunistų Partijos (bolševikų) XIX suvažiavimas

VKP(b) XIX SUVAŽIAVIMO REZOLIUCIJA

dėl VKP(b) Centrinės Revizijos Komisijos ataskaitos

(PRIIMTA VIENBALSAI)

VKP(b) Centrinės Revizijos Komisijos ataskaitą patvirtinti.

Suvažiavimo dienoraštis

Spalio 8 d. rytinis posėdis

Spalio 8 d. VKP(b) XIX suvažiavimas tęsė savo darbą. Rytinis suvažiavimo posėdis prasidėjo pirmininkaujant drg. Andrianovui.

Pirmininkaujantis suteikia žodį drg. Aristovui pasiūlymui padaryti dėl VKP(b) Centrinės Revizijos Komisijos ataskaitinio pranešimo. Drg. Aristovas pateikia pasiūlymą: VKP(b) Centrinės Revizijos Komisijos ataskaitą patvirtinti. Šį pasiūlymą suvažiavimas priima vienbalsiai.

Priėmęs rezoliuciją dėl Centrinės Revizijos Komisijos pranešimo, suvažiavimas pradeda svarstyti trečiąjį darbų tvarkos klausimą: „Partijos XIX suvažiavimo direktivos dėl penktojo penkmečio plano TSRS išvystyti 1951—1955 m. m.“. Pranešimą daro TSRS Valstybinio plano komiteto pirmininkas drg. M. Z. Saburovas.

Po nedidelės pertraukos suvažiavimas pradeda svarstyti drg. Saburovo pranešimą.

Pirmą kalbą drg. Aristovas (Čeliabinskas). Jis kalba apie didžiulę partijos XIX suvažiavimo reikšmę komunizmo pastatymui Tarybų šalyje, tarptautiniam komunistiniam judėjimui. Suvažiavimas dešimteriopai padidins mūsų partijos jėgas, dar labiau pakels TSRS autoritetą viso pasaulio darbo žmonių akyse.

Naujojo penkmečio plano numatyti tolesnio Tarybų Sąjungos išvystymo tempai yra spartūs tempai, tačiau jie yra, be abejo, realūs.

Per metus, kurie praėjo po XVIII suvažiavimo, svarbiausioji Čeliabinsko srities pramonės šaka—juodoji metalurgija—šaugo ir dabar duoda metalo daugiau, negu visa carinė Rusija. Srities gamyklos turi didžiulius galimumus žymiai viršyti numatytus produkcijos gamybos planus.

Pokariniais metais, sako kalbėtojas, Uralas tapo viena stambiausių liaudies ūkio bazių, vienu svarbiausių metalo, mašinų, įrengimų didžiųjų komunistų statyboms tiekėju. Tarybinio Uralo jėga yra jo žmonės, didžiai atsidavę Tėvynei, banginiai partijai, didžiajam Stalinui—antrosios anglies bei metalurgijos bazės Rytuose kūrėjai.

Žodis suteikiamas Naftos pramonės ministrui drg. Baibakovui. Jis kalba apie žymius pakeitimus, kurie įvyko naftos ir jos perdirbimo pramonėje laikotarpiu tarp XVIII

ir XIX suvažiavimų. Buvo imtasi priemonių naftos pramonei kuo sparčiausiai atkurti rajonuose, kurie nukentėjo nuo vokiškųjų fašistinių okupantų, ir naftos gavybai plačiai išvystyti naujuose rajonuose. Tarp Volgos ir Uralo draugo Stalino nurodymu sukurta naftos bazė—antrasis Baku. Esminiai pakeitimai įvyko ir kituose šalies naftos rajonuose.

Pagal išvalgytas naftos atsargas Tarybų Sąjunga dabar užima vieną pirmųjų vietų pasaulyje. Tai įgalina žymiai paspartinti darbų tempus ir pirma laiko įvykdyti draugo Stalino nurodymą—padidinti kasmetinę naftos gavybą iki 60 milijonų tonų.

Drg. Baibakovas laiko tikslingu numatyti suvažiavimo direktivose būtinumą toliau padidinti naftos gavybą rytiniuose šalies rajonuose, žymiai padidinti gręžimo darbų apimtį, plačiai įdiegti naujus naftos telkinių eksploatavimo metodus.

Nėra abejonės, pareiškia baigdamas drg. Baibakovas, kad Tarybų Sąjungos naftininkai, vadovaujami mūsų šlovingosios partijos, pirma laiko įvykdys penktąjį penkmečio planą naftos bei dujų gavybos ir perdirbimo srityje.

Rytinio posėdžio pabaigoje sveikinimo kalbas pasakė eilės užsienio komunistų partijų atstovai. Suvažiavimo delegatai sutiko svečius karštais plojimais, sveikindami jų asmenyje darbo žmones tų šalių, kurių atstovai jie yra. Tarptautinio komunistinio judėjimo veikėjų kalbos pavirto ryškia demonstracija draugystės ir solidarumo kovoje už taiką, už demokratiją, už socializmą.

Tribūnoje—suvažiavimo šiltai sutiktas Kinijos Komunistų partijos generalinis sekretorius drg. Liu Šao-ci. Perdavęs suvažiavimo delegatams brolišką sveikinimą nuo Kinijos komunistų ir nuo visos didžiosios kinų tautos, jis, audringiems plojimams a'dint, perskaito pirmininko Mao Cze-duno pasirašytą Kinijos Komunistų partijos CK sveikinimą draugui Stalinui ir suvažiavimo delegatams.

Šiame sveikinime kalbama apie įkvepiantį ir organizuojantį Lenino ir Stalino išpuoselėtą Visasąjunginės Komunistų partijos vaidmenį, apie jos didingą indėlį į komunistinį judėjimą. Lenino ir

Stalino vardai yra vėliava, vedanti pirmyn viso žemės rutulio darbo žmones. Tarybų Sąjungos Komunistų partija yra pavyzdys visoms komunistų ir darbininkų partijoms. TSRS yra galinga taikos ir demokratijos visame pasaulyje tvirtovė.

Drg. Liu Šao-ci skelbia sveikinimo šūkį Tarybų Sąjungos Komunistų partijos garbei, marksizmo leninizmo pergalių garbei, viso pasaulio darbo žmonių didžiojo vado ir mokytojo draugo Stalino garbei, Kinijos ir TSRS tautų galingosios draugystės bei sąjungos garbei. Suvažiavimo delegatai šiuos žodžius sutinka audringais, ilgai nenutylančiais plojimais.

Kalba suvažiavimo delegatų šiltai sutiktas Čekoslovakijos Komunistų partijos pirmininkas drg. Klementas Gotvaldas. Savo kalbą jis pradeda sveikinimo žodžiais suvažiavimui Čekoslovakijos komunistų ir visų darbo žmonių vardu. Jis praneša, kad žinia apie VKP(b) XIX suvažiavimo sušaukimą ir istorinių dokumentų suvažiavimui paskelbimas susilaukė šalyje nepaprastai plataus atgarsio. Šimtai tūkstančių Čekoslovakijos darbo žmonių mieste ir kaime prisitėmė suvažiavimo garbei socialistinius įsipareigojimus ir sėkmingai juos vykdė.

Čekoslovakijos komunistai, pasakė drg. Gotvaldas, visuomet mokėsi ir mokosi iš bolševikų kovoti ir nugalėti. Naujasis fundamentalinis draugo Stalino veikalas „Ekonominės socializmo TSR Sąjungoje problemos“ yra Čekoslovakijos Komunistų partijai neišsenkamas patyrimo šaltinis kasdieninėje kovoje už socialistinės santvarkos statybą ir stiprinimą, kovoje už taikos išsaugojimą.

Drg. Gotvaldas perdavė

Spalio 8 d. vakarinis posėdis

Vakariniam posėdyje toliau buvo svarstomas drg. M. Z. Saburovo pranešimas „Partijos XIX suvažiavimo direktivos dėl penktojo penkmečio plano TSRS išvystyti 1951—1955 m. m.“

Pirmininkaujantis drg. Nijazovas pirmąjį žodį suteikia drg. Babajevui (Turkmėnijos TSR). Drg. Babajevas sako, kad partija, kaip ir visa tarybinė liaudis, į XIX suvažiavimą atėjo su dideliais laimėjimais komunizmo statyboje. Partijos Centro Komiteto ir asmeniškai draugo Stalino vadovaujama, visų Tarybų Sąjungos tautų ir, pirmiausia, didžiosios rusų tautos milžiniškos pagalbos dėka didžiulius laimėjimus pasiekė Turkmėnijos TSR. Iš atsilikusio pakraščio Turkmėnijos TSR Tarybų valdžios metais pavirto priešakine tarybine respublika su aukštai išvystyta pramone ir žemės ūkiu. Sėkmingai vystoma kultūra, nacionalinė savo forma, socialistinė savo turiniu. Turkmėnijoje įgyvendintas visuotinis septynmetis moks-

las. Čia yra kelios aukštosios mokyklos, universitetas, daugiau kaip 50 mokslo įstaigų. 1951 metais įsteigta Mokslų akademija. Komunistų partija auklėja darbo žmones tarybinio patriotizmo dvasia, begalinio atsidavimo Lenino—Stalino partijos reikalui, komunizmo sukūrimo reikalui dvasia.

Drg. Benediktovas (Maskva) savo kalboje apibūdina laimėjimus, kuriuos pasiekė Tarybų šalis, vystydama žemės ūkį. Per trumpą laiką ne tik atkurtas, bet ir viršytas prieškarinis gamybos lygis. Pokarinio penkmečio metais išaugo kolūkių materialinė-techninė bazė, dar labiau sustiprėjo jų visuomeninis ūkis. Aukštas žemės ūkio darbų mechanizavimo kolūkiuose lygis ir išaugusi žemdirbystės kultūra įgalino Tarybų Sąjungą padidinti kviečių gamybą iki tokio masto, kurio anksčiau nežinojo mūsų šalis, ir tvirtai užtikrinti sau pirmąją vietą pasaulyje šios labai vertingos kultūros gamybos srityje.

Žodis suteikiamas Italijos Komunistų partijos generalinio sekretoriaus pavaduotojui Luidži Longo, kurį suvažiavimo delegatai šiltai sutiko. Italijos Komunistų partijos Centro komiteto ir asmeniškai draugo Toljačio pavestas, jis kreipiasi į suvažiavimo delegatus, į bolševikų partiją ir jos didįjį vadą draugą Staliną su brolišku sveikinimu 2,5 milijono Italijos komunistų ir komjaunuolių vardu, o taip pat Italijos darbininkų, valstiečių, darbo žmonių ir demokratų vardu.

Jūsų suvažiavimo asmenyje ir draugo Stalino asmenyje, sako Luidži Longo, mes sveikiname Europos ir viso pasaulio išgelbėtojus iš fašistinės priespaudos, sveikiname naujosios komunistinės visuomenės kūrėjus, rodančius žmonijai kelią į išsivadimą ir pakilimą, taikos ir visų tautų draugystės gynėjus!

L. Longo sako, kad didžiosios komunizmo pergalės džiugina Italijos darbo žmones ir įkvepia juos kovai. Šios pergalės padeda išsaugoti laiką visame pasaulyje ir stiprinti broliškus ryšius tarp tautų. Drg. Luidži Longo kalba ne karlią buvo pertraukta ilgai trunkančiais plojimais.

Šiuo baigiasi rytinis posėdis.

(TASS-ELTA).

Žymiai pasikeitė ir žemės ūkio kultūrų paskirstymas. Per praėjusį penkmetį mūsų šalyje išvesta ir perduota auginti 290 įvairių žemės ūkio kultūrų naujų labai derlingų veislių.

Drg. Benediktovas pripažino teisingą kritiką, kuri buvo pareikšta Žemės ūkio ministerijos adresu VKP(b) CK sekretoriaus drg. Malenkovo pranešime, o taip pat eilės delegatų kalbose, ir pasakė, kad Ministerija imsis priemonių esamiems trūkumams pašalinti.

Baigdamas kalbėtojas sustojo ties žemės ūkio tolesnio vystymo penktajame penkmeteje uždaviniais.

Tarybų Ukrainos partinė organizacija ir visi darbo žmonės, kaip ir visa tarybinė liaudis,—sako drg. Korotčenko (Ukrainos TSR)—su dideliu pritarimu sutiko projektą partijos XIX suvažiavimo direktivų dėl naujojo penkmečio plano—šios didžiosios programos tolesnėje kovoje už komunistinės visuomenės sukūrimą. Šiame istoriniame dokumente taip pat atsispindi stalininis rūpinimasis tolesniu mylimosios Tėvynės galybės stiprinimu, visokeriopu visų broliškų Tarybų Sąjungos respublikų ekonomikos ir kultūros vystymu.

Remdamasis Ukrainos TSR pavyzdžiu, drg. Korotčenko parodo didžiulius tarybinės liaudies pasiekimus. Ukraina pirma laiko įvykdė pokarinį penkmetį ir dabar duoda anglies, rūdos, metalo, elektros energijos, cukraus, žemės ūkio produktų daugiau, negu iki karo.

Žodis suteikiamas drg. N.A. Bulganinui—vienam artimiausių draugo Stalino bendražygių. Suvažiavimas sutinka jį audringais, ilgai trunkančiais plojimais.

Apžvelgiant kelią, kurį nuėjo Tarybų šalis nuo XVIII suvažiavimo laiko, sako drg. Bulganinas, galima su pasitenkinimu ir pasididžiavimu jausmu pažymėti, kad mūsų partijos politika buvo teisinga, rėmėsi, kaip ir visada, liaudies interesais ir turėjo tikslą visokeriopai stiprinti Tarybų valstybę. Partijos politika, jos praktinė veikla praėjo sunkiausią patikrinimą žiaurių Didžiojo Tėvynės karo išmėginimų žaidždre, kai buvo iškilęs klausimas: arba Tarybų Sąjunga apgins savo nepriklausomybę ir mūsų šalis liks laisva, arba ji pavirs kolonija, o joje gyvenančios tautos—Vokietijos imperalizmo vergais. Įveikusi milžiniškus sunkumus, kokių nepajėgia išlaikyti bet kuri kita valstybė, Tarybų Sąjunga pasiekė pergalę, pasirodė esanti stipresnė už hitlerinę Vokietiją.

Toliau drg. Bulganinas kalba apie neprilygstamus Tarybinės Armijos žygius ir pergalės Tėvynės kare. Kiekviena šių pergalių—tai mūsų liaudies karinės istorijos aukštinis puslapis.

(Nukelta į 4 pusl.)

Visasąjunginės Komunistų Partijos (bolševikų) XIX suvažiavimas

S U V A Ž I A V I M O D I E N O R A Š T I S

(Pabaiga)

Visų tarybinės liaudies, Tarybinės Armijos pergalių organizatorių ir įkvėpėjas yra didysis Stalinas, sako drg. Bulganinas, aidint audringiems suvažiavimo plojimams. Draugui Stalinui netarpiškai vadovaujanti, pagal jo genialius sumanymus buvo paruoštos ir įvykdytos visos lemiamos Didžiojo Tėvynės karo operacijos, ir buvo sutriuškintos hitlerinė Vokietija bei imperialistinė Japonija.

Karo rezultatai visam pasauliui parodė, kokia galinga jėga yra Tarybų Sąjunga.

Pokariniai metai vėl pademonstravo Tarybų valstybės galybę. Tarybinė liaudies rados jėgų ir galimų ne tik išgydyti karo padarytus žaizdas, bet ir suorganizuoti galingą pramonės, transporto, žemės ūkio, darbo žmonių kultūros ir jų materialinės gerovės pakilimą.

Toliau drg. Bulganinas sustoja ties svarbiausiais naujojo penkmečio plano klausimais. Jis pabrėžia, kad penkmečio plano nužymėti uždaviniai kelia didelius reikalavimus partinėms, tarybinėms, profsąjunginėms ir komjaunimo organizacijoms, įpareigodami jas mobilizuoti plačiasias darbo žmonių mases penkmečio uždaviniams įvykdyti bei viršyti. Po to drg. Bulganinas pažymi, jog būtina pasiekti naują partijos ideologinio darbo pakilimą.

Baigiamąją savo kalbos dalį drg. Bulganinas paskyrė tarptautinei padėčiai. Jis kalba apie intrigas amerikinių agresorių, mėginančių įžiebt pasaulinio karo gaisrą. Jeigu jie sukels jį, sako drg. Bulganinas, tai jie susilauks galingo atkirčio iš visų laisvų mylinčiųjų tautų, kurios nepagalvės savo jėgų tam, kad visiems laikams padarytų galą kapitalizmui. Šiuos žodžius suvažiavimas sutiko audringais plojimais.

Po drg. Bulganino kalbos salėje kyla audringa ovacija draugo Stalino garbei. Visi atsistoja, girdėti sūkia: „Didžiajam Stalinui—ura!“

Suvažiavime buvo paskelbta šiltais plojimais sutikta Japonijos Komunistų partijos CK generalinio sekretoriaus drg. Tokudos sveikinimo telegrama. Telegramoje, kurią perskaitė drg. Aristovas, sakoma, kad visi pažangieji pasaulio žmonės ir Japonijos patriotai kartu su Japonijos komunistų partija karštai linki sėkmės XIX suvažiavimui. Dokumentai, siūlomieji svarstyti suvažiavimui, liudija apie tvirtus ir nepajudinamus laimėjimus, į kuriuos atvedė Tarybų Sąjungos tautas didysis vadas draugas Stalinas.

Telegramoje toliau nurodoma, kad amerikiniai okupantai ir japoniškieji reaktionieriai mėgina įtraukti japonų

tautą į agresyvų karą, dangstydami šio karo ruošimą melu apie agresijos grėsmę, tariamai kylančią iš Tarybų Sąjungos pusės. Kaip tik todėl nauja didinga TSRS taikos statybos programa turi ypatingą reikšmę japonų tautai, nes ši programa demaskuoja šiuos melagingus prasimanymus ir palengvina kovą prieš amerikinius okupantus ir jų talkininkus—japoniškuosius reaktionierius. Tarybų Sąjungos Komunistų partija visada kovojo ir nugalėdavo, vadovaudamasi didžiuoju Markso—Engelso—Lenino—Stalino mokslu. Šis mokslas yra kelrodė žvaigždė ir Japonijos Komunistų partijai.

Drg. Tokudos telegramos skaitymas ne kartą buvo nutraukiamas suvažiavimo plojimais.

Drg. Kuznecovas (Maskva) kalba apie tarybinės liaudies pasaulines-istorines pergales, pasiektas Komunistų partijai, genialiajam vadui ir mokytojui draugui Stalinui vadovaujant. Direktyvose dėl penkmečio plano iškelta didinga programa tolesnio TSRS vystymosi keliu į komunizmą.

Penkmečio plane numatyta toliau plačiai aprūpinti pramonę tobula technika, kas įgalins dar aukščiau pakelti sunkių ir daug darbo reikalaujančių procesų mechanizavimą bei to dėka pasiekti aukštą darbo našumą. Penkmečio planui įvykdyti, — pabrėžia drg. Kuznecovas,— labai svarbi reikšmė turės taip pat tolesnis visaliaudinio socialistinio lenktyniavimo vystymas, gamybos novatorių patyrimo skleidimas, masinis išradėjų ir racionalizatorių judėjimas.

Komunistų partijos nuolatinio rūpinimosi dėka, sako toliau drg. Kuznecovas, per laikotarpį tarp XVIII ir XIX suvažiavimų pasiekti milžiniški laimėjimai keliant tarybinės liaudies gyvenimo lygį. Darbininkų ir tarnautojų pajamos vienam dirbančiajam 1951 metais palyginti su prieškariniu laikotarpiu pakilo 57 procentais ir valstiečių pajamos—60 procentų. Tarybiniai žmonės už tuos pačius pinigus šiuo metu gali pirkti dvigubai daugiau prekių, negu 1947 metais. Toliau, vien valstybiniam socialiniam draudimui asignavimai padidėjo nuo 8,6 milijardų rublių 1940 metais iki 21,4 milijardo rublių 1952 metais. Be paliovos plečiamas sanatorijų ir poilsio namų tinklas. Šiais metais šalies kurortuose pailsės 4,5 milijono darbininkų ir tarnautojų.

Suvažiavimo delegatai šiltais sutinka tribūnoje pasirodžiusį drg. P. K. Ponomarenką.

Drg. Ponomarenko pažymi, kad Tarybų šalies pasiekimai, kurių rezultatai suvesti

VKP(b) CK ataskaitiniame pranešime dėl naujojo penkmečio plano, liudija apie partijos generalinės linijos pergalę, apie tarybinės liaudies pasiaukojimą, nepajudinamą ištikimybę ir susitelkimą apie partiją, Centro Komitetą, apie draugą Staliną.

Šiuose pranešimuose išskeltieji uždaviniai liudija apie partijos rūpinimąsi nauju liaudies ūkio pakilimu ir tolesniu tarybinės liaudies materialinės gerovės ir kultūrinio lygio augimu.

Visiškai kitokia padėtis yra imperializmo stovykloje, agresijos stovykloje, kur vyksta tolesnis absoliutus ir santykinis darbininkų klasės nusikurdymas, smunka žemės ūkis, nusigyvena didžiulės darbo valstietijos masės. Pavyzdžiui, Turkijoje, kurią JAV vadeivos, priešingai protui, iškelia kaip laisvos šalies pavyzdį, 5 milijonai valstiečių ūkių yra tikrai „laisvi“, —bet laisvi... net nuo žemės sklypelio. O iš turinčiųjų tokių sklypelį—tik vienas iš 150 teturi plūgą.

Vienas didžiausių tarybinės santvarkos laimėjimų, sako drg. Ponomarenko, buvo socialistinis kaimo pertvarkymas. Naujasis penkmetis atveria dar didingesnes perspektyvas socialistiniam žemės ūkiui vystyti.

Delegatai šiltais sutinka Vengrijos Darbo žmonių partijos generalinį sekretorių drg. M. Rakoši, perduodantį partijos ir vengrų tautos vardu karštą sveikinimą VKP(b) XIX suvažiavimui. Oratoriaus kalbą daug kartų pertraukia audringi, ilgai trunkantieji plojimai. Drg. Rakoši kalba apie naujo gyvenimo statybą liaudies demokratinėje Vengrijoje, kurios liaudis yra dėkinga Tarybų Sąjungai už savo išvadavimą.

Vengrijos darbo žmonės laiko Tarybų Sąjungą ne tik savo išvadotoju, bet ir pavyzdžiu, kuriuo jie seka, mato savo klestėjimo ir laimės pagrindą. Vengrų tauta suprato, pasakė toliau drg. M. Rakoši, kad jos vieta—800 milijoninėje taikos stovykloje, kuriai vadovauja Tarybų Sąjunga. Šios stovyklos gretose ji dorai ir pasiaukojamai kovoja už savo geresnės ateities užtikrinimą, prieš imperialistinius karo kurstytojus. Mums visiems yra pavyzdžiu tas nepajudinamas vieningumas, sutelktumas, drąsi, sveika kūrybinė kritika ir savikritika, kurią mes čia matome suvažiavime ir kuri sudaro naujų pergalių šaltinį. Vengrijos Darbo žmonių partija ir vengrų tauta iš visos širdies karštai linki laimėjimų priešakiniam tarptautinio revoliucinio darbininkų judėjimo būriui, mūsųose užgrūdintam tautų kovos už laisvę ir taiką avangardui—šlovingai Tarybų Sąjungai

Komunistų partijai ir jos XIX suvažiavimui.

Vėl kyla ovacija, kai pirminkaujantis praneša, kad žodis suteikiamas Didžiosios Britanijos Komunistų partijos generaliniam sekretoriui drg. Hari Politui, vienam iš seniausių darbininkų judėjimo veikėjų.

Aš ir Džonas Golanas, sako Hari Politas, didžiuojamės tuo, kad mums teko didelė garbė Anglijos Komunistų partijos vardu perduoti karštą brolišką sveikinimą istoriniam didžiosios Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XIX suvažiavimui ir jos vadui draugui Stalinui, viso pasaulio darbo žmonių mokytojui, draugui ir auklėtojui. Šie žodžiai sutinkami audringais plojimais.

Drg. Hari Politas pabrėžia suvažiavimo reikšmę viso pasaulio darbininkams, tame tarpe Anglijos darbo žmo-

nėms, kurie siekia taikos ir socializmo. Kaip niekad anksčiau XIX suvažiavimas pademonstruos, jog tarybinės liaudies kūrybiniai planai, jos sveikas protas ir humaniškas yra ryškus švyturys Vakarų pasaulio tautoms, gyvenančioms ekonominės krizės sąlygomis ir karinės isterijos atmosferoje, dar kartą parodys, kad tarybinė liaudies gyvena vardan kuriamojo darbo, o ne griovimo, gyvena tik vardan taikos, o ne karo! (Plojimai).

XIX suvažiavimas nužymi kelius pasiekti komunizmui—šiam didžiajam idealui pilno laisvo, laimingo ir taikaus gyvenimo, kuris reiškia naują erą—Stalininę erą pasaulinėje žmonijos istorijoje. (Audringi, ilgai trunkantieji plojimai).

Drg. Hari Polito kalba pasibaigė suvažiavimo vakarinis posėdis.

(TASS—ELTA).

Baigiama statyti kiaulidė

„Ažuolo“ žemės ūkio artelės statybinės brigados nariai vadovaujami brigadininko drg. Sokolovo, Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 35-ųjų metinių garbei įsipareigojo pastatyti tipinę 180 vietų kiaulidę.

Savo įsipareigojimą staty-

bininkai garbingai vykdė. Jau pastatytos sienos, dengiamas stogas ir artimiausiomis dienomis pradės įrengti vidų. Kiekvieną dieną viršija dieninę užduotį kolūkiečiai Pažeckas, Vilimas ir Uškinas.

J. Alksninis

Pakelti paskaitų lygį

Paskaitos vaidina svarbų vaidmenį auklėjant darbo žmones komunizmo dvasia, plečiant jų akiratį. Kiekvienam lektoriui svarbu, kad jo skaitoma paskaita būtų aški, prieinama klausytojams, tik tokiu būdu ji galės pasiekti savo tikslą.

Bet kaip parodo praktika, kai kurie kaimo lektorių nariai į paskaitų skaitymą žiūri labai neatsakingai. Štai, neseniai Baibių pradinės mokyklos mokytoja Kiršienė turėjo skaityti paskaitą „Buožės—pikčiausieji darbo žmonių priešai“. Paskaitą ji, tie-

sa, perskaitė, bet gerokai sutrumpino, apeidama pagrindinį dalyką—faktus iš vietos gyvenimo, nors tie faktai paskaitoje buvo. Žinoma, toks paskaitos skaitymas sumenkina jos vertę, bendros frazės buvo mažiau įtikimos.

Panašiai čia būna ir su kitomis paskaitomis. Todėl jos būna neįdomios, sunkiau prieinamos klausytojams.

Kolūkiečiai pageidauja, kad drg. Kiršienė paskaitas skaitytų įdomiau, pajavairindama vietiniais faktais.

K. Tamošiūnas

Klaidų atitaisymas

Spalio mėnesio 1 dienos „Pergalės“ laikraštyje, laiške „Darbo drausmės ardytojai“ dėl redakcijos darbuotojo kaltės buvo klaida.

Stalino vardo kolūkio sta-

tybinės brigados brigadininkas yra ne drg. Sokolovas, o drg. Kolesnikovas. Statybinė brigada susideda iš 10 žmonių, o ne iš 14, kaip nurodoma straipsnyje.

REDAKTORIUS L. RUDAŠEVSKIS